

Zakon o odvetniški tarifi (ZOdvT)

2876. Zakon o odvetniški tarifi (ZOdvT)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o odvetniški tarifi (ZOdvT)

Razglasjam Zakon o odvetniški tarifi (ZOdvT), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 17. junija 2008.

003-02-6/2008-3

Ljubljana, dne 26. junija 2008

dr. Danilo Türk l.r. Predsednik Republike Slovenije

Z A K O N

O ODVETNIŠKI TARIFI (ZOdvT)

1. poglavje Splošne določbe

1. člen

(vseбина)

(1) Ta zakon določa način vrednotenja, obračunavanje in plačilo odvetniških nagrad in izdatkov, ki jih mora stranka oziroma naročnik storitve plačati odvetniku, odvetnici ali odvetniški družbi (v nadaljnjem besedilu: odvetniku) za opravljeno pravno storitev.

(2) Stranka je oseba, za katero odvetnik opravi pravno storitev na podlagi mandatnega razmerja oziroma oseba, v korist katere je sklenjeno mandatno razmerje ali za katero opravi odvetnik pravno storitev po sklepu pristojnega organa.

(3) Tujim fizičnim in pravnim osebam sme odvetnik svoje storitve obračunati po predpisih oziroma tarifi, ki velja na območju države, v kateri odvetnik stranko zastopa oziroma zanjo deluje. Za storitev, ki jo odvetnik opravi za domačo stranko v tujini, ima pravico zahtevati plačilo stroškov po tem zakonu ali po predpisih oziroma tarifi, ki velja v državi, v kateri zastopa stranko, kar velja tudi, če stranko zastopa oziroma zanjo dela le pisno.

2. člen

(odvetniška storitev in stroški odvetniške storitve)

(1) Odvetniška storitev (v nadaljnjem besedilu: storitev) je delo, ki ga odvetnik opravi za stranko v smislu določb zakona, ki ureja odvetništvo.

(2) Stroški odvetniške storitve so vsota odvetniških nagrad (v nadaljnjem besedilu: nagrad), ki po tem zakonu pripadajo odvetniku za opravljeno storitev, in izdatkov, posebej določenih v 6. delu Tarife.

(3) Stroške odvetniške storitve mora plačati stranka oziroma naročnik storitve.

3. člen

(način določanja nagrad in višina nagrade)

(1) Nagrade se določajo v eurih glede na vrednost predmeta odvetniške storitve, v nespremenljivih zneskih ali v razponu dveh nespremenljivih zneskov.

(2) Nagrade se odmerijo po Tarifi, ki je sestavni del tega zakona.

4. člen

(dogovor o višini nagrad)

(1) Odvetnik se lahko s stranko dogovori za plačilo višjih nagrad, kakor so določene s tem zakonom. Dogovor o višjem plačilu mora biti sklenjen pisno ter ločen od pooblastila in drugih dogovorov. Vsebovati mora opozorilo glede določbe iz četrtega odstavka tega člena in ne sme biti v nasprotju s tretjim odstavkom 17. člena Zakona o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93, 24/96 – odločba US, 24/01 in 54/08).

(2) Če je določitev višine nagrad prepuščena eni stranki dogovora iz prejšnjega odstavka, se štejejo za dogovorjene zakonske nagrade.

(3) Odvetnik se lahko s stranko dogovori za plačilo pavšalnih zneskov ali zneskov po porabljenem času, ki so nižji od zakonsko določenih nagrad. Dogovor o nižjem plačilu mora biti sklenjen pisno. V primeru spora o obstoju takšnega dogovora je dokazno breme na stranki.

(4) Sodišča in drugi organi, ki v okviru svojih pristojnosti odločajo o odvetniških nagradah, pri odmeri odvetniških nagrad ne smejo upoštevati dogovorov iz prvega in tretjega odstavka tega člena, razen v sporu med odvetnikom in njegovo stranko, ki izvira iz tega dogovora.

(5) Odvetniške nagrade se v primeru zastopanja stranke po uradni dolžnosti ali v primeru nudenja brezplačne pravne pomoči odmerijo samo po tem zakonu. Drugačni dogovori so nični.

5. člen

(storitve zastopnikov odvetnika)

Nagrade in izdatki za storitve, ki jih odvetnik ne opravi osebno, se odmerijo po tem zakonu, če odvetnika zastopa drug odvetnik, odvetniški kandidat ali odvetniški pripravnik.

6. člen

(začasni zastopnik)

Odvetnik, ki je stranki postavljen kot začasni zastopnik, lahko zahteva nagrade izbranega odvetnika in povrnitev izdatkov, ki so pri tem nastali, ne more pa zahtevati predujma.

7. člen

(več odvetnikov)

Če je naročilo dano več odvetnikom, da ga skupno opravijo, prejme vsak odvetnik za svojo storitev celotne nagrade in povrnitev izdatkov, ki so pri tem nastali.

8. člen

(več strank)

(1) Če opravlja odvetnik v isti zadevi storitve za več strank, prejme nagrade in povrnitev izdatkov le enkrat.

(2) Vsaka stranka je solidarno odgovorna za plačilo nagrade in izdatkov, ki bi jih morala plačati, če bi odvetnik opravljal storitev le zanjo.

(3) Če odvetnik izdela in izroči dokumente za vsako stranko posebej, lahko ne glede na določbo prvega odstavka tega člena od vsake stranke posebej zahteva celotno plačilo pavšalnega zneska za izdelavo in izročitev dokumentov po tarifni številki 6000.

9. člen

(zapadlost stroškov odvetniške storitve v plačilo)

(1) Stroški odvetniške storitve zapadejo v plačilo, ko odvetnik izvrši vsa opravila, ki izhajajo iz mandatnega razmerja med njim in stranko oziroma naročnikom storitve. Če odvetnik opravlja storitve v sodnem postopku, zapadejo stroški njegove storitve v plačilo, ko je izdan sklep o stroških postopka.

(2) Če odvetnik deluje v okviru brezplačne pravne pomoči, kot odvetnik, postavljen po uradni dolžnosti ali opravlja storitve za stranko, ki mora poslovati v skladu z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije za tekoče leto, se zapadlost stroškov njegove storitve določi po zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije za tekoče leto.

10. člen (predujem)

Odvetnik lahko od svoje stranke pred zaključkom postopka zahteva plačilo primerne predujma za že nastale nagrade ter že nastale in predvidene izdatke. O prejemu predujma mora stranki izdati potrdilo.

11. člen (specifikacija, izstavev in plačilo računa ter plačilo zastopanja iz državnega proračuna)

(1) Odvetnik lahko zahteva plačilo nagrade in izdatkov le na podlagi specifikiranega in stranki izstavljenega računa.

(2) V specifikaciji računa je treba navesti zneske posameznih nagrad in izdatkov, predujme, kratek opis dejstev, na podlagi katerih so nastale nagrade, opis izdatkov, številke iz Tarife, če so bile uporabljene kot podlaga za odmero stroškov odvetniške storitve, porabljeni čas, če je sklenjen dogovor o plačilu po porabljenem času ter vrednost predmeta pri nagradah, ki se določajo po vrednosti predmeta. Pri plačilih poštini in telekomunikacijskih storitev zadostuje navedba skupnega zneska. Pri navajanju nagrad v razponu mora odvetnik na kratko obrazložiti razloge, ki utemeljujejo višino nagrade.

(3) Stranka mora plačati račun v petnajstih dneh po izstavitvi, če drug zakon ne določa drugače.

(4) O predlogu odvetnika za priznanje in odmero plačila zastopanja, opravljenega za določeno osebo na podlagi sklepa pristojnega organa, mora sodišče oziroma drug pristojni organ odločiti v tridesetih dneh od prejema predloga, če drug zakon ne določa drugače.

2. poglavje Določbe o nagradah

12. člen (nagrade glede na vrednost predmeta)

Če se nagrade določijo glede na vrednost predmeta, znaša nagrada s količnikom 1,0 pri vrednosti predmeta do 300 eurov 17 eurov. Nagrada se poviša pri

vrednosti predmeta do... EUR	za vsak zaceti znesek nadaljnjih ... EUR	za... EUR
1 500	300	13
5 000	500	18
10 000	1 000	24
25 000	3 000	26
50 000	5 000	48
200 000	15 000	51
500 000	30 000	78
nad		
500 000	50 000	100

V prilogi, ki je sestavni del tega zakona, so navedene višine nagrad s količnikom 1,0 pri vrednosti predmetov odvetniške storitve do 500.000 eurov.

13. člen (nagrade v razponu)

Pri nagradah v razponu se nagrada v posameznem primeru določi po

pravičnem preudarku, ob upoštevanju vseh okoliščin, predvsem obsega in težavnosti odvetniške storitve, uporabe tujih pravnih virov, posebnega strokovnega znanja z izvenpravnih področij, pravnega specialističnega znanja ali tujega jezika, pomena zadeve ter prihodkov in premoženjskih razmer stranke. V povprečnem primeru se določi srednja vrednost nagrade v razponu.

14. člen (obseg nagrade)

(1) Nagrade zajemajo celotno storitev odvetnika od prevzema do dokončanja zadeve, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Odvetnik lahko prejme nagrade v isti zadevi le enkrat. V sodnem postopku lahko prejme nagrade na vsaki stopnji.

(3) Če je potrebno za dele predmeta uporabiti različne tarifne postavke, nastanejo za posamezne dele posebej obračunane nagrade, vendar skupaj ne več kakor nagrada, obračunana glede na celotni znesek delov po najvišji tarifni postavki.

(4) Predčasni zaključek zadeve ali prenehanje pooblastila pred zaključkom zadeve na že nastale nagrade ne vpliva, če ta zakon ne določa drugače.

(5) Če je odvetnik, ki je v isti zadevi že opravljal storitve, pooblaščen, da jih v isti zadevi nadaljuje, ne sme prejeti večje nagrade, kakor bi jo prejel, če bi bil za to pooblaščen od vsega začetka.

(6) Če je odvetnik pooblaščen le za posamezna dejanja, ne sme prejeti večje nagrade, kakor bi jo za enako storitev dobil odvetnik, pooblaščen za celotno zadevo.

3. poglavje Zadeva in stopnja postopka

15. člen (ista zadeva)

Isto zadevo predstavljajo zlasti:

- postopek za pridobitev brezplačne pravne pomoči in postopek, za katerega se zahteva brezplačna pravna pomoč,
- več postopkov za pridobitev brezplačne pravne pomoči za več strank v isti zadevi,
- postopek za razvezo zakonske zveze in iz nje izvirajoče zadeve, o katerih sodišče odloča v istem postopku,
- postopek za izdajo posameznega sredstva zavarovanja in vsak postopek v zvezi z njegovo spremembo ali odpravo,
- postopek o dopustitvi revizije in postopek o reviziji,
- kazenski postopek na zasebno tožbo zaradi kaznivega dejanja razžalitve in kazenski postopek po nasprotni zasebni tožbi zaradi vrnitve razžalitve,
- kazenski postopek, kadar sodišče obdolžencu sodi hkrati za dvoje ali več kaznivih dejanj,
- postopek o prekrških, kadar sodišče ali prekrškovni organ hkrati odloča o dveh ali več prekrških istega storilca,
- postopek ugovora proti odpustu obveznosti in postopek odpusta obveznosti pri osebnem stečaju,
- postopek na prvi stopnji v kolektivnih delovnih sporih in postopek o pritožbi zoper stranske odločitve,
- postopek o pritožbi zoper poseben sklep o stroških postopka in postopek o pritožbi zoper odločbo sodišča o glavni stvari.

16. člen (različne zadeve)

Različne zadeve predstavljajo zlasti:

1. upravni postopek in upravni spor,
2. postopek izvršbe na podlagi verodostojne listine in nadaljnji pravdni postopek,
3. postopek v glavni zadevi in postopek o predlogu za izdajo začasne ali predhodne odredbe,
4. arbitražni postopek in postopek o razveljavitvi arbitražne odločbe,
5. postopek o pravnem sredstvu in postopek o pritožbi zaradi zavrženja ali zavrnitve pravnega sredstva,
6. kazenski postopek in postopek o prekršku, ki sledi ustavitvi kazenskega postopka,
7. postopek o glavni stvari in postopek o predlogu za obnovo postopka in ponovljeni postopek o glavni stvari, ki se opravi na podlagi sklepa o dovolitvi obnove,
8. kazenski postopek in posebni postopki po zakonu, ki ureja kazenski postopek,
9. postopek izvršbe in postopek nasprotne izvršbe,
10. plačilni ali izpraznitveni nalog in nadaljnji pravdni postopek,
11. postopek, v katerem nastane predhodno vprašanje in postopek, v katerem se rešuje predhodno vprašanje pred drugim sodiščem ali drugim pristojnim organom.

17. člen

(stopnja postopka in dejavnosti postopka)

K stopnji postopka spadajo vse dejavnosti, storitve in postopki, povezani z obravnavano zadevo, zlasti:

1. pripravljalna dejanja za sestavo tožbe in drugih zahtevkov ter odgovorov nanje,
2. dejanja v zvezi s pripravo zagovora,
3. izvensodni naroki,
4. določitev pristojnosti sodišča, postavitve zastopnikov s strani sodišča, izločitev sodnika, sodnika porotnika, zapisnikarja ali izvedenca,
5. določitev vrednosti predmeta postopka,
6. postopek pred zaprosenim sodnikom,
7. postopek za izdajo popravnega ali dopolnilnega sklepa sodišča,
8. postopek o določitvi in vračilu varščine,
9. prejem sodnih odločb in drugih pisanj ter seznanitev stranke z njihovo vsebino,
10. določitev stroškov in izterjava nagrade,
11. izročitev spisov drugemu odvetniku.

18. člen

(odstop)

Če je zadeva odstopljena drugemu sodišču, predstavljata postopka pred odstopnim in prevzemnim sodiščem isto stopnjo.

19. člen

(vrnitev)

Če je zadeva vrnjena v odločanje sodišču nižje stopnje, predstavlja postopek pred tem sodiščem novo stopnjo.

4. poglavje Ugotavljanje vrednosti predmeta odvetniške storitve

20. člen

(splošna določba)

- (1) V isti zadevi se vrednosti več predmetov seštevajo.
- (2) Skupna vrednost predmetov znaša v isti zadevi največ 30 milijonov eurov, če s tem zakonom ni določena nižja najvišja vrednost. Če odvetnik v isti zadevi zastopa več oseb, znaša vrednost predmeta za vsako osebo največ 30 milijonov eurov, vendar skupaj ne več kakor 100 milijonov eurov.

21. člen

(uporaba zakona, ki ureja sodne takse glede vrednosti predmeta)

- (1) Če se odvetniške nagrade odmerjajo po vrednosti, se vrednost predmeta za njihovo odmero ugotavlja na način, določen v zakonu, ki ureja sodne takse, če s tem zakonom ni določeno drugače.
- (2) V postopkih, za katere so po zakonu, ki ureja sodne takse, določene takse v nespremenljivih zneskih, se za odmero tistih odvetniških nagrad, ki se odmerijo glede na vrednost predmeta, uporabijo določbe o vrednosti po tem zakonu.
- (3) Prvi in drugi odstavek tega člena smiselno veljata tudi za storitev, opravljeno izven sodnega postopka, če bi bil lahko predmet storitve tudi predmet sodnega postopka.

22. člen

(določitev vrednosti predmeta po prostem preudarku)

- (1) Če vrednosti predmeta ni mogoče določiti po določbah 21. člena tega zakona, se jo določi po prostem preudarku ob upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera.
- (2) Če vrednosti predmeta ni mogoče določiti niti v skladu s prejšnjim odstavkom, znaša vrednost predmeta 4.000 eurov. Ta znesek se lahko ustrezno zniža ali zviša, vendar ne sme preseči 500.000 eurov.

23. člen

(zakonski spori ter spori iz razmerij med starši in otroki)

- (1) V zakonskih sporih se vrednost predmeta določi po prostem preudarku ob upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera, predvsem obsega in pomena stvari ter premoženja in dohodkov zakoncev. Kot dohodek zakoncev se upošteva znesek zadnjih treh bruto dohodkov, ki sta ga oba zakonca dosegla pred nastankom nagrade. Vrednost predmeta v teh sporih ne sme biti nižja od 1.500 eurov in ne višja od 500.000 eurov.
- (2) V sporih iz razmerij med starši in otroki znaša vrednost predmeta 1.500 eurov.

24. člen

(individualni delovni spori)

- (1) V individualnih delovnih sporih v zvezi s ponavljajočimi dajatvami se vrednost predmeta določi po znesku zahtevanih dajatev, pri čemer vrednost predmeta ne sme presegati triletnega zneska dajatev.
- (2) V individualnih delovnih sporih o sklenitvi, obstoju in prenehanju pogodbe o zaposlitvi se vrednost predmeta določi po znesku zadnjih šestih bruto dohodkov, ki so bili stranki izplačani pred nastankom nagrade. V sporih o uvrstitvi v plačilni razred se kot vrednost predmeta upošteva višina triletnega zneska, ki predstavlja razliko med dejanskim in zahtevanim plačilom.

25. člen

(socialni in upravni spori)

- (1) V postopku v socialnih in upravnih sporih se vrednost predmeta določi po prostem preudarku glede na pomen stvari, ki je razvidna iz tožbe ali drugega pravnega sredstva, s katerim se začne postopek, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Če vrednosti predmeta ni mogoče določiti po prejšnjem odstavku, znaša njegova vrednost 3.500 eurov.

(3) Če se zahtevek stranke nanaša na ocenjeno denarno dajatev ali na upravni akt v zvezi z denarno dajatvijo, se vrednost predmeta določi po višini dajatve.

(4) Vrednost predmeta v socialnih sporih ne sme preseči 500.000 eurov.

26. člen

(socialni spori v zvezi s ponavljajočimi dajatvami)

(1) V socialnih sporih, v katerih se uveljavljajo ali zavračajo zahtevki za ponavljajoče dajatve, se vrednost predmeta določi po znesku spornih dajatev, pri čemer vrednost predmeta ne sme presežati triletnega zneska dajatev.

(2) Če vrednosti predmeta ni mogoče določiti po prejšnjem odstavku, se jo določi v skladu s 25. členom tega zakona.

27. člen

(vrednost predmeta v izvršilnem postopku)

(1) V postopku za izterjavo denarne terjatve se vrednost predmeta določi po znesku denarne terjatve, ki je predmet izvršbe.

(2) V postopkih za uveljavitev nederarne terjatve se vrednost predmeta določi po vrednosti stvari, ki se izroča, dobavlja, izpraznjuje ali deli. V postopkih za uveljavitev nederarne terjatve, ki se nanašajo na obveznost kaj storiti, dopustiti ali opustiti, na vrnitev delavca na delo, na izjavo volje ali na zadeve glede varstva in vzgoje otrok ter na zadeve glede osebnih stikov z otroki, se vrednost predmeta določi v skladu z 22. členom tega zakona.

28. člen

(vrednost predmeta v postopkih zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja)

(1) Nagrade za zastopanje dolžnika po tarifnih številkah 3431, 3432 in 3435 se odmerijo po vsoti zneskov, ki so bili uporabljeni ali so na razpolago za poravnavo dolgov stečajne mase oziroma po vsoti zneskov, s katerimi je bila dosežena prisilna poravnava. To velja tudi za odmero nagrad za zastopanje dolžnika v postopku o pritožbi zoper sklep o začetku insolvenčnega postopka po tarifnih številkah 3220 in 3222. Vrednost predmeta za odmero nagrade za zastopanje dolžnika po tarifni številki 3431 znaša najmanj 4.000 eurov.

(2) Nagrade za zastopanje upnika po tarifnih številkah 3430, 3432, 3434, 3220 in 3222 se odmerijo po vsoti upnikovih prijavljenih terjatev.

(3) V ostalih primerih se vrednost predmeta za odmero nagrad v insolvenčnih postopkih in postopkih prisilnega prenehanja smiselno določi v skladu z 21. in 22. členom tega zakona.

29. člen

(sodna določitev vrednosti predmeta)

(1) Če je vrednost predmeta sodno določena, se po tej vrednosti odmerijo tudi odvetniške nagrade.

(2) Zoper odločbo sodišča o ugotovitvi prave vrednosti predmeta lahko odvetnik vloga enaka pravna sredstva kot stranka.

(3) Če vrednost predmeta ni sodno določena, jo lahko sodišče na predlog odvetnika, stranke ali nasprotne stranke določi s sklepom, zoper katerega ni posebne pritožbe.

5. poglavje Izvensodno svetovanje in zastopanje

30. člen

(način odmerjanja nagrad za izvensodne storitve)

(1) Nagrade za izvensodne storitve se odmerjajo po Tarifi, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Za ustno ali pisno svetovanje, ki ni povezano z nadaljnjo dejavnostjo, za katero je določena nagrada in za dejavnost mediatorja si mora odvetnik prizadevati za sklenitev dogovora o višini nagrad, razen za preizkus možnosti uspeha pravnega sredstva (tarifni številki 2100 in 2101), ki se v vsakem primeru nagraduje po Tarifi. Če dogovor ni dosežen, se nagrada določi z uporabo določb zakona, ki ureja obligacijska razmerja, vendar za svetovanje ali za izdelavo pisnega mnenja največ v višini 250 eurov, za prvi nasvet pa največ v višini 190 eurov.

(3) Nagrada za ustno ali pisno svetovanje, ki je povezano z nadaljnjo dejavnostjo, se všteje v nagrado za nadaljnjo dejavnost, razen če se odvetnik in stranka ne dogovorita drugače.

31. člen

(postopek pred arbitražami)

(1) Za postopek pred arbitražami se smiselno uporablja 3. del Tarife.

(2) Odvetnik prejme nagrado za narok tudi, če je arbitražna odločba izdana brez ustne obravnave.

6. poglavje Odvetnik, postavljen po uradni dolžnosti, in odvetnik, ki izvaja storitve brezplačne pravne pomoči

32. člen

(pravica do nagrade in do povrnitve potrebnih izdatkov)

(1) Odvetniku, postavljenemu po uradni dolžnosti in odvetniku, ki izvaja storitve brezplačne pravne pomoči (v nadaljnjem besedilu: postavljeni in dodeljeni odvetnik) se nagrade in potrebni izdatki po tem zakonu izplačajo iz državnega proračuna.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek dolguje nagrado po tarifni številki 2300 upravičenec do brezplačne pravne pomoči.

33. člen

(izdatki)

(1) Odvetnikovi izdatki se ne plačajo, če niso bili nujno potrebni za izvršitev storitve za stranko.

(2) Odvetnik lahko pred poslovnim potovanjem, ki ga namerava opraviti za stranko, od sodišča, pred katerim poteka postopek, zahteva, naj odloči o utemeljenosti potovanja.

(3) Odločitev sodišča iz prejšnjega odstavka je zavezujoča pri odmeri izdatkov in predujmov.

34. člen

(predujem)

(1) Postavljeni ali dodeljeni odvetnik lahko iz državnega proračuna zahteva primeren predujem za že nastale nagrade ter že nastale in predvidene izdatke.

(2) Odvetnik ne more zahtevati predujma za nudenje brezplačne pravne pomoči za izvensodne storitve.

35. člen

(obseg upravičenosti do nagrad)

(1) Iz odločbe, s katero je postavljen odvetnik po uradni dolžnosti oziroma s katero se odobri brezplačna pravna pomoč, izhaja, do katerih nagrad je odvetnik upravičen.

(2) Kadar je odvetnik v zadevah, v katerih je upravičen do nagrad iz 3. dela Tarife, z odločbo iz prejšnjega odstavka pooblaščen za zastopanje stranke v postopku s pravnim sredstvom, ki ga vloži njegova stranka, je upravičen tudi do nagrad za zastopanje svoje stranke v postopku s pravnim

sredstvom, ki ga vloži nasprotna stranka. To smiselno velja za postopek po predlogu za izdajo začasne ali predhodne odredbe ter za postopek njune izvršitve.

(3) Kadar je brezplačna pravna pomoč dodeljena le za opravilo posameznega dejanja v zakonskem sporu, se odvetniku iz državnega proračuna izplača tudi nagrada za sporazum po tarifni številki 1110, če je dosežen sporazum glede varstva in vzgoje otrok, preživljanja otrok, stikov z otroki, delitve skupnega premoženja, ureditve pravnih razmerij na skupnem stanovanju ali preživljanja zakonca. To smiselno velja tudi za dodelitev brezplačne pravne pomoči v primeru zunajzakonske skupnosti.

(4) Postavljeni ali dodeljeni odvetnik, ki izvaja storitve v zadevah po 4. ali 5. delu Tarife, prejme nagrado postavljenega ali dodeljenega odvetnika tudi za storitve, ki jih je na isti stopnji opravil pred izdajo odločbe o postavitvi ali dodelitvi, če so bile te storitve nujno potrebne.

(5) Če je odvetnik, ki izvaja storitve v zadevah po 4. ali 5. delu Tarife, postavljen ali dodeljen na prvi stopnji, velja določba prejšnjega odstavka tudi za storitve, opravljene v predhodnem postopku ali v postopku pred prekrškovnim organom.

(6) Če se zadeve po 4. ali 5. delu Tarife združijo, lahko sodišče pravilo iz četrtega odstavka tega člena razširi tudi na tiste zadeve, za katere pred združitvijo odvetnik ni bil postavljen ali dodeljen.

36. člen

(nagrade glede na vrednost predmeta, ki se izplačajo iz državnega proračuna)

Če se nagrade postavljenega ali dodeljenega odvetnika določijo glede na vrednost predmeta, se pri vrednosti predmeta nad 3.000 eurov namesto nagrad po 12. členu tega zakona določijo naslednje nagrade s količnikom 1,0:

Pri vrednosti predmeta do ...EUR	znaša nagrada ... EUR
3.500	129
4.000	135
4.500	140
5.000	145
6.000	149
7.000	152
8.000	154
9.000	157
10.000	160
13.000	162
16.000	170
19.000	180
22.000	193
25.000	210
30.000	234
nad 30.000	258

37. člen

(določitev pavšalne nagrade v kazenskem postopku in postopku o prekrških)

(1) V kazenskem postopku in postopku o prekrških se lahko postavljenemu ali dodeljenemu odvetniku na njegov predlog določi pavšalna nagrada, ki presega nagrade po Tarifi. Ta nagrada se lahko določi za celotni postopek ali za posamezne dele postopka, če nagrade, določene v 4. ali 5. delu Tarife zaradi posebnega obsega ali težavnosti primera niso ustrezne. To ne velja pri nagradah, določenih glede na vrednost predmeta.

(2) V odločbi, s katero se določi pavšalna nagrada za posamezne dele postopka, se navedejo nagrade, namesto katerih je določena pavšalna nagrada.

(3) Pavšalna nagrada se lahko odobri tudi za storitve, ki so določene v četrtem odstavku 35. člena tega zakona.

(4) O predlogu za določitev pavšalne nagrade odloči predsednik sodišča, pred katerim poteka kazenski postopek, oziroma predstojnik prekrškovnega organa, ki odloča o prekršku.

38. člen

(upravičenost do razlike med nagradami postavljenega ali dodeljenega odvetnika in nagradami izbranega odvetnika v kazenskem postopku)

(1) Odvetnik, postavljen ali dodeljen obdolžencu, lahko v tridesetih dneh po pravnomočnem zaključku kazenskega postopka zahteva plačilo razlike med nagradami postavljenega ali dodeljenega odvetnika in nagradami izbranega odvetnika:

- iz državnega proračuna, če se kazenski postopek ustavi ali če se izda sklep, s katerim se obtožnica zavrne, ali če se izda sodba, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali se z njo obtožba zavrne, razen če je katera izmed navedenih odločb izdana zaradi zastaranja, ali

- od obdolženca, če se izda sodba, s katero se obdolženec spozna za krivega in če sodišče, pred katerim je tekel kazenski postopek na prvi stopnji, na zahtevo odvetnika odloči, da je obdolženec brez ovir za svoje preživljanje ali preživljanje svoje družine sposoben plačati razliko med nagradami postavljenega odvetnika in nagradami izbranega odvetnika.

(2) Odvetnik, ki izvaja storitve brezplačne pravne pomoči za zasebnega tožilca ali oškodovanca kot tožilca, lahko v tridesetih dneh po pravnomočnem zaključku kazenskega postopka od obdolženca zahteva plačilo razlike med nagradami dodeljenega odvetnika in nagradami izbranega odvetnika, če se izda sodba, s katero se obdolženec spozna za krivega in če sodišče, pred katerim je tekel kazenski postopek na prvi stopnji, na zahtevo odvetnika odloči, da je obdolženec brez ovir za svoje preživljanje ali preživljanje svoje družine sposoben plačati razliko med nagradami dodeljenega odvetnika in nagradami izbranega odvetnika.

(3) Sodišče, pred katerim je tekel kazenski postopek na prvi stopnji, določi obdolžencu petnajstdnevni rok za obrazložitev njegovega premoženjskega stanja, če se po prejšnjih odstavkih ugotavlja njegova sposobnost za plačilo razlike med nagradami postavljenega ali dodeljenega odvetnika in nagradami izbranega odvetnika. Šteje se, da obdolženec nima zadostnih sredstev za svoje preživljanje ali preživljanje svoje družine, če izpolnjuje pogoje za dodelitev brezplačne pravne pomoči po določbah zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč. Če se obdolženec v roku, ki ga je določilo sodišče, ne izjavi o svojem premoženjskem stanju, se šteje, da je sposoben plačati razliko med nagradami postavljenega ali dodeljenega odvetnika in nagradami izbranega odvetnika.

(4) Obdolženec mora svoje premoženjsko stanje obrazložiti s pisno izjavo o svojem premoženjskem stanju in premoženjskem stanju svojih družinskih članov (v nadaljnjem besedilu: izjava o premoženjskem stanju), ki jo poda pod kazensko in premoženjsko odgovornostjo. Izjava o premoženjskem stanju se izpolni na obrazcu, ki je del prošnje za brezplačno pravno pomoč po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(5) Če sodišče dvomi o resničnosti navedb v izjavi o premoženjskem stanju, jih po uradni dolžnosti preveri. V ta namen pridobi potrebne podatke iz uradnih evidenc državnih organov, organov lokalnih skupnosti, nosilcev javnih pooblastil in drugih oseb javnega prava, iz evidenc bank, pri katerih ima obdolženec odprte svoje račune, ter z računov imetnikov, ki jih vodi Centralna klirinško-depotna družba in ki se nanašajo na podatke o posameznem imetniku vrednostnih papirjev. Če gre za podatke, ki so davčna tajnost, jih sodišče pridobi pri pristojnem davčnem organu v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Če se o teh podatkih vodijo evidence ali registri v informatizirani obliki in je zagotovljena tehnična izvedljivost neposrednega dostopa do teh podatkov, jih sodišče pridobi pri upravljavcu evidence ali registra na podlagi neposrednega in brezplačnega elektronskega dostopa v skladu s predpisi, ki urejajo področje davčne tajnosti. Sodišče dostopa do teh podatkov z navedbo osebnega imena in naslova prebivališča obdolženca ali njegovih družinskih članov, po potrebi tudi enotne matične številke ali davčne številke, namena pridobivanja podatkov in opravilne številke zadeve. Če sodišče ne more samo pridobiti podatkov, s katerimi bi preverilo resničnost navedb obdolženca v izjavi o premoženjskem stanju, jih mora predložiti obdolženec. Sodišče lahko o premoženjskem stanju obdolženca in njegovih družinskih članov zasliši

tudi odvetnika.

39. člen

(krivdno ravnanje postavljenega ali dodeljenega odvetnika)

Če postavljeni ali dodeljeni odvetnik s krivdnim ravnanjem povzroči postavitev ali dodelitev drugega odvetnika, ne more zahtevati nagrad in izdatkov, ki nastanejo tudi za drugega odvetnika.

40. člen

(vštevanje plačil in predujmov)

Plačila in predujmi, ki jih odvetnik prejme od stranke za storitve, za katere ji je bila pozneje odobrena brezplačna pravna pomoč, se vštejejo v nagrado, ki se izplača iz državnega proračuna.

7. poglavje Prehodne in končne določbe

41. člen

(prehodna določba za postopke in zadeve, začete pred uveljavitvijo tega zakona)

(1) Če se je sodni postopek na prvi stopnji začel pred uveljavitvijo tega zakona, se nagrade in izdatki za storitve odvetnikov v tem postopku in v vseh nadaljnjih postopkih s pravnimi sredstvi določijo po doslej veljavni Odvetniški tarifi. Nagrade in izdatki za storitve odvetnikov v sodnih postopkih, ki se na prvi stopnji začnejo po uveljavitvi tega zakona, in v vseh nadaljnjih postopkih s pravnimi sredstvi se določijo po tem zakonu.

(2) Določba prejšnjega odstavka smiselno velja tudi za določitev nagrad in izdatkov za storitve odvetnikov v izvensodnih zadevah.

42. člen

(način priprave sprememb ali dopolnitev zakona, ki ureja odvetniško tarifo)

Minister, pristojen za pravosodje, v treh mesecih po začetku veljavnosti tega zakona s pravilnikom določi način sodelovanja Odvetniške zbornice Slovenije, sodišč, državnega pravobranilstva, državnega tožilstva, Notarske zbornice Slovenije in nevladnih organizacij pri spreminjanju ali dopolnitvi zakona, ki ureja odvetniško tarifo.

43. člen

(razveljavitev predpisa)

Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati Odvetniška tarifa (Uradni list RS, št. 67/03 in 70/03 – popravek).

44. člen

(končna določba)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2009.

Št. 740-01/08-12/1

Ljubljana, dne 17. junija 2008

EPA 1930-IV

Državni zbor Republike Slovenije France Cukjati, dr. med., l.r. Predsednik

Tarifa

[PDF Priloga - kliknite za ogled](#)

Priloga: Višina nagrad s količnikom 1,0

[PDF Priloga - kliknite za ogled](#)